

Na shledanou v roce 2000!

V těchto dnech jsem si zařizoval předplatné jakéhosi časopisu na tři roky dopředu. Je to v Česku zatím dosti neobvyklé a celkem vzato i překvapující. Nikdo nemá křesťálovou kouli, jak se dnes s oblibou vymlouvají politici, a nemá tedy předstihu, co se stane během příštího měsíce, natož během tří let. Nicméně tříletá abonmá již existují, a my se začínáme učit rozhodovat, zda máme či nemáme riskovat. Moje rozhodování bylo sice ekonomické, ale napadla mě při tom otázka (samozřejmě také ekonomická), zda se může takové předplatné stát předmětem pozůstalostního řízení. I zeptal jsem se na to té dívky, se kterou jsem odběr časopisu do 30. června 2000 sjednával. Ona se zasmála a řekla: „Pane, tak na shledanou v roce dva tisíce!“ Musím říct, že mě to povzbudilo, nejen pobavilo. Ona ta slečna totiž neví, jak vypadám.

Na pohledy do budoucnosti nemám ale zatím mnoho času. Tenhle úvodník píšu pod redakčním tlakem při sestavování inventury hmotných investičních majetků, identifikaci oprav a technického zhodnocení a jiných skupin účetních a daňových položek, které ode mne chce daňový poradce, účetní, auditor nebo ještě nějaký další bič kapitalizmu. Před lety bych se vysmál komukoliv, kdo by mi řekl, že to někdy budu dělat. A přece se tak stalo! K mému údivu to není práce nezajímavá, a je to dokonce práce poutavá. Ve fakturách, zápisech, na výkresech skutečného provedení a specifikacích se mi náhle promítá celý stavební proces, kterým jsem prošel během asi tří let – počínaje formulací záměru stavebníka a konče inventurou HIM a DHIM. Vidím před sebou přípravu projektu, kontrolní dny, prohlídky staveb, tahačky o vady a nedodělky a přemýšlím, kde a jak dohledat firmu, držící na mnoho těch HIM a DHIM záruční listy. Na udané adrese se nezdržuje... Nechtěla se asi dočkat roku 2000... Nejde tedy jen o inventuru fyzickou, ale je to i inventura psychická, dává mi příležitost zauvažovat nad tím, co jsem udělal špatně, komu jsem měl tenkrát vynadat a co jsem měl lépe kontrolovat.

Aby nám v tom magickém roce 2000 všechno dobře klapalo, měli bychom takové inventury na sobě samých udělat častěji, sami (popř. samy) a bez donucování. Bylo by to užitečné; a nikoliv jen pro nás.

Jako předseda redakční rady se s Vámi, čtenáři, loučím. Samozřejmě, že s pozdravem.

Na shledanou v roce 2000!

MILAN TIETÝ

Lávka pro pěší přes dálniční přivaděč do Plzně u Ejpovic

Milan Kalný, Václav Kvasnička

Správný konstrukční návrh přispívá rozhodujícím způsobem k estetické úrovni a k úspoře nákladů. Plynulé přirozené křivky nosné konstrukce lávky u Ejpovic respektující okolní terén jsou základem celkového řešení, které je doplněno pečlivě vypracovanými detaily a výběrem vhodných materiálů. To je spolu s důsledným dohledem při výstavbě velmi důležité pro životnost konstrukce.

Appropriate structural design contributes decisively to the bridge aesthetics and costs saving. Fluent natural curves of the pedestrian bridge superstructure at Ejpovice show respect for surrounding land and form basis of the general arrangement, which is accompanied by considerate detailing and choice of suitable materials. That's all together with consistent supervision important for the structural lifetime.

Lávky pro pěší dávají svým projektantům a stavebním dodavatelům příležitost ukázat, co umí a často se zařazují mezi jejich referenční stavby. Ne vždy je však tato nabídnutá šance využita. V našich městech a krajině je mnoho objektů, které sice splňují účel

převést chodce a cyklisty přes překážku, ale své okolí nijak nezdobí. Je zarážející, kolik těchto konstrukcí svědčí o lhostejném přístupu autorů, kteří nepřemýšlejí o vedení trasy a pouze splní zadání položením ocelového nebo betonového nosníku na masivní spodní stavbu, k níž připojí mohutné rampy nebo schodiště. Přítom právě lávky pro pěší dávají lidem možnost zkrátit si bezpečně cestu, nabrat výšku pro zajímavý rozhled, vnímat zblízka konstrukční detaily a zpestřit řidičům řádní trasu. Naštěstí známe v České republice i řadu lávek pro pěší, které svědčí o invenci a patří k významným inženýrským konstrukcím (např. lávky v Praze na Spořilově, u Paláce kultury, přes dálnici D1 na Jižním Městě, lávka u pivovaru v Plzni, visuté předpjaté pásy, lávka přes Švýcarskou zátoku Vranovské přehrady, lávka přes dálnici D5 u Cerhovic).

Jako pro každý mostní objekt, tak i pro lávky je nutno nalézt vhodné umístění, vyjádřit jednoduchou ideu, vyhledat rovnováhu vnitřních sil, uvést do souladu celek a detaily. Správný konstrukční návrh rozhodujícím způsobem přispívá k estetické úrovni a k úspoře nákladů. Snahu o formální architektonický efekt nebo pouze hledání nejušpornějšího řešení lze obvykle odhalit na první pohled. S ohledem na životnost mostu je důležitý návrh detailů s vhodným využitím dostupných materiálů a technologií a nekompromisní dohled při výstavbě. Jen takto můžeme dojít k mostní konstrukci, kte-